

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-230/16

**Coty Germany GmbH
przeciwko
Parfümerie Akzente GmbH**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Frankfurt am Main)

Odesłanie prejudycjalne – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Artykuł 101 ust. 1 TFUE – Selektywna dystrybucja luksusowych artykułów kosmetycznych – Klauzula zakazująca dystrybutorom włączania nieautoryzowanych osób trzecich do sprzedaży przez Internet – Rozporządzenie (UE) nr 330/2010 – Artykuł 4 lit. b) i c)

Streszczenie – wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 grudnia 2017 r.

1. *Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Naruszenie konkurencji – System dystrybucji selektywnej – Selektywna dystrybucja luksusowych artykułów kosmetycznych – Dopuszczalność – Przesłanki*

(art. 101 ust. 1 TFUE)

2. *Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Naruszenie konkurencji – System dystrybucji selektywnej – Selektywna dystrybucja luksusowych artykułów kosmetycznych – Klauzula umowna zakazująca dystrybutorom włączania nieautoryzowanych osób trzecich do sprzedaży przez Internet – Dopuszczalność – Przesłanki*

(art. 101 ust. 1 TFUE)

3. *Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Zakaz – Wylączenie grupowe – Porozumienia wertykalne – Rozporządzenie nr 330/2010 – Umowa dystrybucji selektywnej luksusowych artykułów kosmetycznych – Klauzula umowna zakazująca dystrybutorom włączania nieautoryzowanych osób trzecich do sprzedaży przez Internet – Ograniczenie grupy klientów – Brak – Ograniczenie biernej sprzedaży na rzecz konsumentów końcowych – Brak*

[art. 101 ust. 3 TFUE; rozporządzenie Komisji nr 330/2010, art. 4 lit. b, c)]

1. Artykuł 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że system dystrybucji selektywnej artykułów luksusowych służący głównie zapewnieniu luksusowego wizerunku takich towarów jest zgodny z tym postanowieniem, pod warunkiem że wybór podmiotów zajmujących się dalszą sprzedażą dokonuje się w oparciu o kryteria obiektywne o charakterze jakościowym, ustalone w sposób jednolity względem wszystkich podmiotów mających zajmować się dalszą sprzedażą i stosowane w sposób niedyskryminacyjny, oraz że ustalone kryteria nie wykraczają poza to, co jest konieczne.

(zob. pkt 36; pkt 1 sentencji)

2. Artykuł 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on postanowieniu umownemu takiemu jak analizowane w postępowaniu głównym, które zakazuje autoryzowanym dystrybutorom działającym w ramach systemu dystrybucji selektywnej artykułów luksusowych, służącego głównie zapewnieniu luksusowego wizerunku takich towarów, korzystania w celu sprzedaży przez Internet towarów objętych umową, w sposób rozpoznawalny na zewnątrz, z platform należących do osób trzecich, pod warunkiem że postanowienie to służy ochronie luksusowego wizerunku owych towarów, że jest ono ustalone w sposób jednolity i stosowane w sposób niedyskryminacyjny i że jest ono proporcjonalne do realizowanego celu, co powinien zweryfikować sąd odsyłający.

(zob. pkt 58; pkt 2 sentencji)

3. Artykuł 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 330/2010 z dnia 20 kwietnia 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym nałożony na uczestników systemu dystrybucji selektywnej artykułów luksusowych, którzy działają na rynku w charakterze dystrybutorów, zakaz włączania przedsiębiorstw trzecich w sprzedaż przez Internet w rozpoznawalny na zewnątrz sposób nie stanowi ograniczenia grupy klientów w rozumieniu art. 4 ust. b) tego rozporządzenia ani ograniczenia biernej sprzedaży na rzecz konsumentów końcowych w rozumieniu art. 4 lit. c) wskazanego rozporządzenia.

(zob. pkt 69; pkt 3 sentencji)